

Küçük Perinin Tilkisi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Perinin Tilkisi

Aysel Banu YAVUZAL

Güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği büyülü bir ormanın kalbinde, Lily adında küçük bir peri yaşardı. Bir çiçek sapından daha uzun değildi; dalgalı bal sarısı saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve soluk mavi cam gibi minicik, yarı saydam kanatları vardı. Lily, yapraklarla dikilmiş yaprak yeşili bir elbise ve küçük bir meşe palamudu başlığı giyerdi. Her sabah kanat çırparak ormanı ve canlılarını selamlamaya çıkardı. Keşfetmeyi çok severdi ve sarmaşık kemerinde sık sık bir tohum kesesi taşırdı.

Bir gn, fokurdayan bir derenin yanında tohum toplarken Lily eęrelti otlarının arasında hafif bir hıřırtı duydu. Yaprakların arasından baktı ve yumuřak kıvılturuncu tyleri, krem rengi gęs olan gen bir tilki grd. Fındık rengi gzleri zgn grnyordu ve bir kulaęının ucu sarkmıřtı. Boynunda minik bir anieęi tılsımı olan, rme ottan bir tasma vardı. Tilki tek bařına oturmuř, suyu izliyordu. Lily'nin kalbinde hafif bir sızı hissetti.

Lily kanat çırpıp yaklaştı ve "Merhaba, ben Lily. Senin adın ne?" dedi. Tilki şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Ben Rusty," diye fısıldadı. "Yalnızım. Diğer hayvanlar meşgul ve oynayacak kimsem yok." Lily sıcak bir gülümsemeyle "Ben senin arkadaşın olurum," dedi. Rusty'nin gözleri parladı. Öğleden sonrayı konuşup gülerек geçirdiler. Lily ona en sevdiği saklanma yerlerini gösterdi, Rusty de ona lezzetli kökleri nasıl kazacağını gösterdi.

Keşfe çıkarken Rusty, Lily'yi ormanın unutulmuş bir köşesine götürdü. Uzun yabancı otların ve dolaşık sarmaşıkların arkasında eski bir bahçe buldular. Kapı eğriydi, çiçek tarhları kurumuş ve griydi. "Bu bahçe eskiden çok güzeldi," dedi Rusty. "Ama uzun zamandır kimse onunla ilgilenmedi." Lily'nin kanatları heyecanla parıldadı. "Onu yeniden hayata döndürebiliriz!" diye ilan etti. Rusty başını yana eğdi. "Sence yapabilir miyiz?"

Lily tohum kesesini açtı ve içindeki minik tohumları Rusty'ye gösterdi. "Bunlar koleksiyonumdaki özel tohumlar," dedi. "Onları ekersek ve bakarsak, bahçe yeniden büyür." Rusty'nin kuyruğu sallandı. "Çukurları patilerimle kazabilirim," diye önerdi. Lily ellerini çırpı. "Ben de onları sabah çiyiyle sularım!" Hemen işe koyuldular. Rusty düzgün küçük çukurlar kazdı, Lily her birine bir tohum bıraktı.

Günler boyunca Lily ve Rusty bahçeyle ilgilendiler. Lily dereye uçup meşe palamudu başlıklarını suyla doldurdu ve her tohumu nazıkçe serpti. Rusty gür kuyruğuyla kuru yaprakları süpürüp yeni filizlere yer açtı. Çalışırken konuşup şarkı söylediler. "Birlikte bir şeyler yapacağım bir arkadaşım hiç olmamıştı," dedi Rusty. "Benim de," diye yanıtladı Lily. "Ama artık birbirimiz varız." Bahçede minik yeşil filizler görünmeye başladı.

Bir sabah Lily filizlerin solmuş göründüğünü fark etti. "Olamaz!" diye bağırdı. "Güneş onlar için çok sıcak." Rusty bir an düşündü. "Küçük bir gölgelik yapabiliriz," diye önerdi. Dallar ve büyük yapraklar toplayıp fidelerin üzerine küçük bir tente yaptılar. Kolay değildi ama birlikte çalıştılar. Lily dalları ota bağladı, Rusty onları toprağa bastırdı. Kısa süre sonra filizler yeniden dimdik ve güçlü durdu.

Günler geçtikçe bahçe giderek daha yeşillendi. Tomurcuklar belirdi, sonra ilk çiçekler açtı: parlak kırmızılar, sarılar ve maviler. Kelebekler ve arılar ziyarete geldi. "İşe yarıyor!" diye sevindi Lily. Rusty'nin sarkık kulağı sevinçle dikildi. "Başardığımıza inanamıyorum," dedi. Bahçenin etrafında dans ettiler, kahkahaları ormanda yankılandı. Bahçe canlanıyordu ve dostlukları da öyle.

Ama bahçenin büyüğü hâlâ zayıftı. Çiçekler güzeldi ama ormanın geri kalanı gibi parıltamıyorlardı. Lily bahçenin eski büyüğüne dair hikâyeleri hatırladı. "Bahçeye gerçekten önem verdiğimizizi göstermeliyiz," dedi. "Her gün ona iyiliğimizi verelim." Öyle yaptılar. Bitkilere cesaret veren sözler fısıldadılar. Kendi atıştırmalıklarını bahçenin canlılarıyla paylaştılar. Hatta geceleri çiçeklere ninniler söylediler.

Bir akşam, güneş batarken Lily ve Rusty bahçede oturdu, yorgun ama mutluydular. "Sence bahçe büyüsunü neden kaybetti?" diye sordu Rusty. Lily düşündü. "Belki uzun süre kimse onu sevmediğı için," dedi. "Büyükannem bahçelerin en çok sevildiklerinde büyüdüğünü söylerdi." Rusty başını salladı. "O zaman onu her gün seveceğiz," diye söz verdi. Birbirlerine gülümsediler ve kalplerine sıcak bir duygu yerleşti.

Ertesi sabah harika bir şey oldu. Lily çiçeklere su serperken çiçekler yumuşak, altın rengi bir ışıkla parlamaya başladı. Hava tatlı bir kokuyla doldu ve etraflarında minik parıltılar uçuştı. "Rusty, bak!" diye soluğu kesildi Lily. "Büyü geri döndü!" Rusty'nin gözleri kocaman açıldı. "Çok güzel!" diye fısıldadı. Bahçe yaşam ve renkle parıldadı. İyilikleri ve ilgileri sayesinde büyü geri dönmüştü.

Işık bahçenin ötesine yayıldı, yumuşak bir dere gibi ormana aktı. Ağaçlar doğruldu, çiçekler açtı ve hava sevinçle parıltıydı. Diğer hayvanlar görmeye geldi. "Ne oldu?" diye sordular. "Bahçe yeniden büyüdü!" Lily ve Rusty tohumları nasıl ettiklerini ve bahçeyle nasıl ilgilendiklerini anlattılar. Hayvanlar çok şaşırdı. "Biz de yardım edebilir miyiz?" diye sordular. Lily ve Rusty seve seve kabul etti.

Kısa süre sonra ormandaki herkes yardım ediyordu. Kuşlar çiçeklere şarkı söyledi, sincaplar dikmek için fındık getirdi ve tavşanlar zıplayarak tohumlar saçtı. Bahçe her zamankinden daha büyük ve daha güzel büyüdü. Lily ve Rusty yan yana durup arkadaşlarının çalışmasını izlediler. "Harika bir şey başlattık," dedi Lily. Rusty başını salladı. "Hepsi yalnız bir tilkiye merhaba dediğin için," dedi. Gülümsediler, bunu iyiliğin başardığını biliyorlardı.

O günden sonra bahçe ormanın en mutlu yeri oldu. Lily ve Rusty her gün orada oynadı, kelebekleri kovaladı ve meyveler topladı. Rusty koşarken çançiçeği tılsımı şıngırdadı ve Lily'nin kanatları güneş ışığında parıldadı. Dostlukları bahçenin kendisi kadar güçlenmişti. En küçük iyilik hareketinin bile dünyayı daha aydınlık ve daha büyülü yapabileceğini öğrendiler.

Böylece küçük peri ile orman tilkisi en iyi arkadaş oldular. Bahçeye birlikte baktılar ve bahçe de onlara baktı. Her akşam eski meşe ağacının altında oturup yıldızların parıldamasını izlediler. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," dedi Rusty. "Bana iyiliğin harika şeyler yarattığını gösterdiğin için teşekkür ederim," diye yanıtladı Lily. Gülümsediler, dostluklarının sonsuza dek süreceğini biliyorlardı.

Bahçe her gün daha parlak açtı, iyiliklerinin bir kanıtı olarak. Lily ve Rusty birbirleri olduğu sürece ormanda hep büyü olacağını biliyorlardı. Ve eğer bir gün o büyülü ormana yolunuz düşerse, parlayan kanatlı küçük bir periyle çançiçeği tasmalı bir tilkiyi, tıpkı her gün yaptıkları gibi çiçeklerin arasında oynarken görebilirsiniz.